

2004. december 15., szerda

9. elismeri, hogy Oroszországnak különleges érdeke fűződik a jó kapcsolatok fenntartásához számos vele szomszédos országgal, így például Fehéroroszországgal, Ukrajnával, Moldovával, valamint a Kaukázus déli régiójában található országokkal; azonban hangsúlyozza, hogy Oroszországnak ragaszkodnia kellene a szuverén államok belügyeibe való be nem avatkozás elvéhez, különösen választások esetén;
10. aggodalommal tölti el az az irány, amerre az oroszországi demokratizációs folyamat halad, valamint a moszkvai központi kormányzat további hatalomkoncentrációja, így például a legfelsőbb bírósági bíráknak, a kormányzóknak és a nagy városok polgármestereinek az oroszországi elnök által történő kinevezése; aggodalmának ad hangot a szigorúbb médiaellenőrzés és a sajtószabadság korlátozása miatt;
11. határozottan elítéli az Oroszországban és a többi szomszédos országban élő civil lakosság elleni közelmúltbeli terrortámadásokat, és üdvözli az EU és Oroszország közötti terrorizmus elleni együttműködés fokozását szolgáló intézkedéseket, amennyiben ezek az intézkedések teljes mértékben tiszteletben tartják az emberi jogokat és az alapvető szabadságokat, valamint nem vezetnek a demokratikus jogok vagy a civil társadalom gyengüléséhez;
12. komoly aggodalommal tölti el a humanitárius jog és az emberi jogok tartós és ismétlődő tömeges megsértése, amelyet a csecsenföldi civil lakosság ellen követnek el az orosz katonai erők; felhívja Oroszországot, hogy törekedjen hiteles béke- és kiegyezési folyamatra, és ismételten hangsúlyozza, hogy csak az érintettek bevonásával megvalósított tárgyalásos politikai megoldásra van lehetőség, katonai megoldás nem lehetséges;
13. üdvözli a Tanácsnak a válságkezelés területén megvalósítandó szorosabb együttműködésre irányuló javaslatát, és őszintébb és konstruktívabb szerepet vár el Oroszországtól a Dnyeszter Menti Köztársaságban és a Dél-Kaukázusban fennálló konfliktusok tekintetében;
14. hangsúlyozza, hogy a kalinyingrádi régió fejlődése fontos tényezője a balti-tengeri térség általános fejlődésének, és ezért ösztönzi Oroszországot és a többi érintett felet, hogy mozdítsák elő a régió társadalmi és gazdasági fejlődését annak nyitottsága és gazdasági integrációja révén;
15. helyteleníti Putyin elnök azon bejelentését, hogy Oroszország új atomfegyvereket fejleszt;
16. felhívja az EU-t és Oroszországot, hogy hangolják össze az Egyesült Nemzetek rendszerének reformjára vonatkozó álláspontjukat, különösen az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának jövőbeni reformjára vonatkozóan; aggodalommal töltik el az EU és Oroszország közötti kapcsolatokban a közelmúltbeli, különösen az ukrajnai események miatt jelentkező feszültségek;
17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamoknak, az Orosz Föderáció elnökének és parlamentjének, az EBESZ-nek és az Európa Tanácsnak.

P6_TA(2004)0100

Az európai menekültügyi rendszer egységes eljárási rendje

Az Európa Parlament állásfoglalása a menekültügyi eljárásról és a származási területeken történő védelemről (2004/2121(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a nemzetközi védelemre szoruló személyeknek az Európai Unió területére történő szervezett belépéséről és a származási térségek védelmi képességeinek növeléséről szóló, „A tartós megoldásokhoz történő hozzáférés javítása” című közleményére (COM(2004)0410),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Hatékonyabb közös európai menekültügyi rendszer: az egységes eljárás, mint a következő lépés” című közleményére (COM(2004)0503),

2004. december 15., szerda

- tekintettel az ENSZ Közgyűlése által 1948. december 10-én elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, különösen annak 14. cikkére,
- tekintettel az 1950. november 4-én Rómában aláírt emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre és annak kiegészítő jegyzőkönyveire,
- tekintettel az Európai Unió 2000. december 7-én ünnepélyesen kihirdetett alapjogi chartájára⁽¹⁾, és különösen annak 1., 18. és 19. cikkére,
- tekintettel az Európai Konvent által 2003. június 13-án és július 10-én elfogadott, az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre, amelyet 2003. július 18-án Rómában terjesztettek az Európai Tanács elnöke elé, és amelyet a 2004. június 17–18-i Európai Tanács keretében az állam- és kormányfők részvételével rendezett kormányközi konferencia hagyott jóvá, különösen annak II-61., II-78., II-79. és III-266. cikkére,
- tekintettel az 1951. július 28-i, a menekültek jogállásáról szóló genfi egyezményre, valamint az azt kiegészítő 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvre,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés egységes szerkezetbe foglalt változatára⁽²⁾, különösen annak 2. cikke negyedik francia bekezdésére és 6. cikkére,
- tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződés egységes szerkezetbe foglalt változatára⁽³⁾, különösen annak 63. cikkére,
- tekintettel a Tanács és a Bizottság cselekvési tervére az Amszterdami Szerződés rendelkezéseinek lehető legmegfelelőbb módon történő alkalmazásáról a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében⁽⁴⁾, különös tekintettel annak (8)., (32)., (33)., (34)., (36). és (37). bekezdésére,
- tekintettel az Európai Tanács 1999. október 15–16-i tamperei ülésének következtetéseire, különösen a 13., 14. és 15. pontban foglaltakra,
- tekintettel az Európai Tanács 2001. december 14–15-i laekeni ülésének következtetéseire, különösen a 39. és 40. pontban foglaltakra,
- tekintettel az Európai Tanács 2002. június 21–22-i sevillai ülésének következtetéseire, különösen a 26., 27., 28., 29., 33. és 34. pontokban foglaltakra,
- tekintettel az Európai Tanács 2003. június 19–20-i thesszaloníki ülésének következtetéseire, különösen a 24., 25., 26. és 27. pontokban foglaltakra,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „A menedékjogban részesült személyekre vonatkozó, az egész Unióban érvényes egységes európai menekültügyi eljárás és egységes státusz létrehozása felé” című közleményére (COM(2000)0755),
- tekintettel a globális szinten a nemzetközi védelemről folytatott konzultációkat követően az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának (UNHCR) Végrehajtó Bizottsága által elfogadott és az ENSZ 2002-es közgyűlése által üdvözölt közös védelmi tervreztetve illetve programra,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a közös menekültpolitikáról és a védelmi programról szóló közleményére (COM(2003)0152),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, „Szélesebb körben hozzáférhető, méltányosabb és jobban irányított menekültügyi rendszerek felé” című közleményére (COM(2003)0315),

⁽¹⁾ HL C 364., 2000.12.18.

⁽²⁾ HL C 325., 2002.12.24., 5. o.

⁽³⁾ HL C 325., 2002.12.24., 33. o.

⁽⁴⁾ HL C 19., 1999.1.23., 1. o.

2004. december 15., szerda

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére, valamint a Külügyi Bizottság véleményére (A6-0051/2004),
- A. mivel az thesszalóníki Európai Tanács következtetésének 26. pontjában felkérte a Bizottságot, hogy „vizsgáljon meg minden tényezőt a nemzetközi védelemre szoruló személyek Európai Unióba történő rendezettebb és szervezettebb belépésének biztosítására, valamint tanulmányozza a származási térségek védelmet nyújtó képessége javításának módjait és lehetőségeit, azzal a céllal, hogy 2004 júniusa előtt átfogó jelentést nyújtson be a Tanácshoz, amelyben javaslatot tesz az elfogadandó intézkedésekre, beleértve azok jogi hatásait”,
- B. mivel a jelenlegi állásfoglalás tárgyát képező két bizottsági közleményt egyszerre kell megvizsgálni, mivel annak ellenére, hogy különböző okok miatt készültek, ezek a Bizottság az Európai Tanács thesszalóníki ülése következtetésének 26. illetve 27. pontjára adott válaszát tartalmazzák, és a szélesebb körben hozzáférhető, méltányosabb és jobban irányított menekültügyi rendszerek megteremtésére irányuló új szemléletmód elképzeléseivel és alapvető céljaival foglalkoznak a Tamperében meghatározott fokozatos megközelítés új szempontjainak feltárásával,
- C. mivel a főszabály továbbra is a genfi egyezmény, valamint a határokon menedékkjogot kérő személyek befogadására vonatkozó nemzetközi kötelezettség kell, hogy maradjon,
- D. mivel a megosztott felelősség elve alapján szükség van az EU és harmadik országok között megkötendő egyezményekre, a menekültek illetve védelemre vagy politikai menedékkjogra szoruló személyek számára biztosított tartós megoldásokhoz való hozzáférés érdekében,
- E. mivel az elhúzódnó menekültügyi helyzetek és a menekültstátuszra irányuló kérelmekkel kapcsolatos hosszas eljárások alááshatják a tényleges menekültek személyes biztonságát, különösen válsághelyzetekben, és arra ösztönözhetik őket, hogy illegális utazási módokat vegyenek igénybe,
1. sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy biztosítsák a védelemre szorulóknak számára, hogy biztonságosan utazhassanak be az EU-ba, illetve hogy kérelmeiket megfelelően dolgozzák fel, és biztosítsák a nemzetközi emberi jogi és menekültügyi előírások, különösen a non-réfolement elvének (azazhogy az államoknak lehetővé kell tenniük a menekültstátuszt jóhiszeműen kérelmezők számára a beutazást) szigorú betartását,
 2. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az Európai Tanács tamperei ülésének következtetéseiben meghatározott közös európai menekültügyi rendszer első szakaszára vonatkozó jogalkotási program elfogadásában történő előrelépés késedelmet szenvedett, és a tagállamok között csupán minimális egyetértés alakult ki, valamint hogy 2004. április 29-ig a Tanácsnak nem sikerült politikai megegyezést elérnie a tagállamokban a menekültstátusz megadására és visszavonására alkalmazandó eljárásokra vonatkozó minimumkövetelményekről szóló irányelvvel⁽¹⁾ kapcsolatos módosított javaslat tekintetében;
 3. köszönetét fejezi ki a Bizottságnak a COM(2004)0410 számú közlemény beterjesztéséért, amelyben javaslatot tesz – a jelenlegi közös európai menekültügyi rendszer mellett – egyrészt olyan intézkedésekre, melyek célja a nemzetközi védelemre szoruló személyek Európai Unióba történő rendezettebb és szervezettebb belépésének kidolgozása, másrészt olyan intézkedésekre, amelyek növelik a származási térségek védelmet nyújtó képességét;
 4. mivel a menekültügyi rendszerekkel kapcsolatos megfelelő megközelítés megkívánja azok jellegzetességeinek és nagyságának pontos ismeretét a különböző tagállamokban, saját információforrásokat kér az EU számára a migrációs mozgásokra vonatkozóan, és így szükségesnek véli az Európai Migrációs Megfigyelőközpont megerősítését az EU menekültügyi statisztikájának központosítási eszközeként;
 5. úgy véli, hogy sok feladatot kell még elvégezni az EU mint egységes menekültügyi térség biztosításához, és annak eléréséhez, hogy állampolgáraink bizalommal legyenek egy olyan rendszer iránt, amely méltányosan, hatékonyan és gyorsan szavatolja az arra rászorulóknak a védelmét, valamint ugyanígy foglalkozik azokkal, akik nem felelnek meg az említett védelemre való jogosultsághoz szükséges feltételeknek;

⁽¹⁾ HL C 291. E, 2002.11.26., 143. o.

2004. december 15., szerda

6. úgy véli, hogy a közös európai menekültügyi rendszer első szakaszának egyelőre részleges létrehozása súlyos strukturális, az európai humanitárius hagyományt fenyegető hiányosságokat tükröz, ezért a menekültügyi helyzetének a kibővített Európán belüli javítása érdekében az alábbi, Tampereben körvonalazott közös európai menekültügyi rendszert kiegészítő, nem pedig helyettesítő alábbi céloknak kell megvalósulniuk azok fokozatos alkalmazása révén:

- a) a menedékjoggal kapcsolatos döntések minőségének javítása az Európai Unióban,
- b) kulcsfontosságú szerep betöltése a kapacitásfejlesztés biztosítása terén és segítségnyújtás az országoknak, hogy azok hatékony védelmet biztosíthassanak a menedékjog-kérelmezők és menekültek számára, a nemzetközi emberi jogi normákat alapul véve,
- c) a védelemre vonatkozó kérelmeknek az igény helyéhez történő lehető legközelebbi intézése, valamint az Unióba történő biztonságos belépés szabályozása a nemzetközi védelemre szorulókat egy részének rendezett és szervezett beléptetése révén,
- d) a szolidaritás elvének figyelembe vétele és a felelősség egyenlő megosztásának biztosítása,
- e) egységes szempontok kialakítása gyors és hatékony döntéshozatali eljárások létrehozására a menedékjog és a kitoloncolás tekintetében,

7. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy harmadik országok működjenek együtt az EU-val egy átfogó és kiegyensúlyozott uniós menekült- és bevándorláspolitikai érdekében; megjegyzi, hogy a harmadik országokkal való partnerséget meg lehet valósítani már létező eszközökkel, mint amilyen az európai szomszédsági politika, és az ezekhez kapcsolódó, az elkövetkező, az egyes országokra külön-külön vonatkozó rugalmasan, az adott helyzethez alkalmazkodva kialakított cselekvési tervek és más közösségi programok révén – az otthonuktól elszakadt latin-amerikai és ázsiai népességcsoportok támogatása ⁽¹⁾, a MEDA ⁽²⁾, a CARDS ⁽³⁾, az EFA ⁽⁴⁾ és az Aeneas program ⁽⁵⁾ keretében;

8. meggyőződése, hogy a nemzetközi védelemre szoruló személyeknek az Unióba történő rendezettebb és szervezettebb belépése garantálásának egyik eszköze a letelepedés közösségi szintű, az egyéni kívánságok tiszteletben tartásán és a rendszerben részt vevő tagállamok önkéntes részvételén alapuló rendszere lehet, ami – az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságának a konkrét ügyek kiválasztásában és továbbításában való részvételére számítva – ezeknek az embereknek egy első, fogadó országból valamelyik tagállamba történő átköltöztetését jelenti, ahol védelmük garantált és ahol lehetőségük van az integrációra és az önálló életre; ennek érdekében felhívja az EU-t, hogy hozzon létre megfelelő jogi eszközt e rendszer azonnali alkalmazásának biztosítására;

9. elutasítja a kérelmezési folyamatnak a menekültügyi státuszért folyamodók harmadik országba való átküldése révén történő „kiszervezését”, többek között azért, mert az megnehezíti a kérelmezők megfelelő képviselését, és akadályozza a demokratikus felügyeletet;

10. úgy véli, hogy a letelepedési mechanizmus gyors védelmet nyújt a menekültek számára anélkül, hogy azok az illegális bevándorlás és az emberkereskedő hálózatok áldozataivá válnának vagy státuszuk elismerésére évekig kellene várniuk;

11. úgy véli, hogy a letelepedési program olyan eszköz, melynek célja megfelelni azon menekültek speciális védelmi szükségleteinek, akiknek élete, szabadsága, biztonsága, egészsége és alapvető jogai veszélyeztetve vannak a számukra menedékkül szolgáló országokban;

12. úgy véli, hogy a letelepedési programok esetében fokozott figyelmet kell fordítani az ezen körülmények között legkiszolgáltatottabb helyzetben lévőkre és a segítségre leginkább rászorulóakra, például a nemi erőszak és a szexuális tettegesség áldozataira, a terhes nőkre, a kísérő nélküli kiskorúakra, a fogyatékkal élő személyekre, az emberi jogi aktivistákra vagy a politikai okokból üldözöttekre; az egyéni helyzetek vizsgálata során rugalmasságra és különleges elbánásra van szükség, és ez a hozzáállás valódi hozzáadott értéket jelentene uniós szinten;

13. úgy véli, hogy a leendő bevándorlók végső tranzitországbeli tartózkodási központjai nem tekinthetők tartós megoldásnak a származási térségben, még akkor sem, ha nemzetközi védelemre szorulókat számára nyújtanak menedéket; úgy véli, hogy miközben az ilyen központok rövidtávú megoldásnak tűnhetnek bizonyos sürgős migrációs problémák esetében, számos kérdést vetnek fel a nemzetközi emberi jogi kötelezettségek betartási képessége kapcsán, nem utolsósorban amiatt, hogy számtalan ilyen tranzitország kormányzata kevésbé tartja tiszteletben az emberi jogokat;

⁽¹⁾ HL L 287., 2001.10.31., 3. o.

⁽²⁾ HL L 189., 1996.7.30., 1. o.

⁽³⁾ HL L 306., 2000.12.7., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 83., 2003.4.1., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 80., 2004.3.18., 1. o.

2004. december 15., szerda

14. bízik abban, hogy amennyiben megfelelően irányítják azokat, elégséges erőforrást biztosítanak számukra, és hozzáértő módon reklámozzák mind a tagállamokban, mind uniós szinten, akkor az ilyen letelepedési programok hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a közvélemény jobban megértse a menekülteket, valamint azt, hogy miért keresnek védelmet olyan országokban, amelyek menekülteket és más, nemzetközi védelemre szorulókat fogadnak be; a programok továbbá ahhoz is hozzájárulhatnak, hogy növeljék az EU emberkereskedelem elleni küzdelmének hatékonyságát;
15. úgy véli, hogy a helyzet ilyen módon történő megértésének tevékeny elősegítése alapvető fontosságú a diszkrimináció minden formája, a rasszizmus és az idegengyűlölet leküzdése érdekében az Unióban;
16. felhívja az Uniót, hogy jól látható és következetes módon demonstrálja a származási térségekben található harmadik országok megsegítésére vonatkozó készségét ezen országok védelmet nyújtó képességének fejlesztése érdekében az UNHCR Egyezmény Plusz kezdeményezésnek és más ajánlásoknak megfelelően, **valamint hogy zárja ki tartózkodási táborok, illetve bármilyen más, a menedékkérők személyes szabadságát korlátozó központ finanszírozásának lehetőségét,**
17. úgy véli, hogy a származási térségben nyújtott támogatás növeléséhez szükséges további erőforrásoknak a meglévő költségvetési tételekből nyújtott és koordinált további anyagi hozzájárulásnak, nem pedig meglévő segélyek és fejlesztési keretek átcsoportosításának kell lenniük; úgy véli továbbá, hogy a pénzügyi tervről szóló tanácskozásokon mindezt figyelembe kell venni; szintén szükséges az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága számára biztosított további és koordinált finanszírozás, ha figyelembe vesszük, hogy a folyamatban milyen szerep betöltésére kéri majd fel;
18. felhívja az EU-t, hogy biztosítsa a megfelelő, a harmadik országok számára már fejlesztési segélyként előirányzottól eltérő költségvetési eszközöket a pénzügyi és intézményi védelmi kapacitások fejlesztésére azon fejlődő országokban, amelyek készek megosztani a felelősséget az EU-val e területen, **azzal a feltétellel, hogy ezeket az eszközöket nem használják fel tartózkodási táborok vagy bármilyen más, a menedékkérők személyes szabadságát korlátozó központ létrehozására;**
19. úgy véli, hogy az érintett ügynökségeknek egyértelműen meghatározott felelősséggel és elszámoltathatósággal kell rendelkezniük;
20. úgy véli, hogy a térségben védelmet keresők számára nyújtott segítség tekintetében nélkülözhetetlen egy markánsabb közös kül- és biztonságpolitika, amelyben az Unió kiemelt jelentőséggel kötelezettséget vállal konfliktusok megelőzésében és hosszú távú konfliktusok megoldásában; ezért üdvözlö a Bizottság javaslatait a regionális védelmi programok betervezésére, és azt kéri, hogy ő maga is szerepet vállalhasson ezen programok kidolgozásában, valamint végrehajtásuk szükséges értékelésében és felügyeletében;
- 21. úgy véli, hogy az ilyen védelmi programoknak biztosítékokat kell tartalmazniuk a biztonságos harmadik ország elve alapján a menekültek idő előtt történő kitoloncolása ellen;**
22. sürgeti az Uniót, hogy az azonnali és sürgős védelemre szoruló személyek eseteinek ellátása érdekében vizsgálja meg a védett belépési eljárással (PEP) kapcsolatos, a tagállamok által felvetett problémákat és kutassa tovább egy olyan jogi eszköz lehetőségét, amely meghatározza és létrehozza egy PEP rendszer elemeit, amely lehetővé tenné harmadik országok állampolgárai számára, hogy menedékjog vagy a nemzetközi védelem valamilyen más módja iránti kérelmet nyújtsanak be egy potenciális befogadó tagállamnál annak területén kívülről, valamint hogy ideiglenes vagy állandó beutazási engedélyt kaphassanak;
23. hangsúlyozza, hogy a származási régiókban a védelmet nyújtó képesség fejlesztése és a védett belépési eljárások megteremtése az EU-ba történő belépésnek szabályos és előre jelezhető módjának biztosításához vezet, és úgy véli, hogy a jelenlegi, az EU tagállamaiba történő spontán belépést követő menedékjogi kérelmi eljárást fent kell tartani;
24. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az EU ossza meg a menekültek irányításával kapcsolatos feladatokat harmadik országokkal, különösen azokkal, amelyek első állomásként nyújtanak menedéket a menekülteknek, és hogy a menekülteket fogadó országok védelmet nyújtó képességének megerősítése céljából hatékonyabb együttműködésre van szükség úgy, hogy azok a hatékony védelmet stabilan tudják biztosítani;
25. úgy véli, hogy az Európai Uniónak felkészültebbnek kell lennie a válságban lévő államokkal szomszédos országok számára történő sürgős segítségnyújtásra annak érdekében, hogy a nemzetközi normáknak megfelelően segítse őket a válsághelyzeteket követő hirtelen és nagyszámú vándorlás kezelésében;
26. elismeri a védelmet keresők többségét befogadó országok támogatásának jelentőségét, és fontosnak tartja, hogy az ezek által biztosított körülmények megfeleljenek legalább a COM(2004)0410 közlemény (45) bekezdése a)–e) pontjaiban meghatározottaknak;

2004. december 15., szerda

27. meggyőződése, hogy a származási térségben nyújtott ilyen jellegű támogatásnak ki kell egészítenie az Unión belüli magas színvonalú, nemzetközi kötelezettségeinknek teljes mértékben megfelelő közös menekültügyi eljárást, így ennek megfelelően kijelenti, hogy az ilyen támogatás nem helyettesítheti ezen eljárást az Unión belül;

28. úgy véli, hogy a tartós megoldásokba történő befektetés jelentős mértékű egyeztetést igényel a Bizottság különböző szervezeti egységei és ügynökségei között, különösen a fejlesztési, a bel- és igazságügyi, a kereskedelmi, valamint a külügyi főigazgatóságok között; úgy véli, hogy a Bizottságnak a lehető leghamarabb közölnie kell a Parlamenttel az ilyen együttműködésre vonatkozó javaslatait, és rendszeresen jelentést kellene tennie a Parlamentnek az ezen együttműködés terén bekövetkezett előrelépésekről;

29. üdvözlí a Bizottság COM(2004)0503 számú közleményét, melynek célja a védelem terén fennálló hiányosságok megszüntetését célzó és a közös menekültügyi politika első szakaszának hatékony megvalósításához vezető folyamat kidolgozása;

30. üdvözlí azt a javaslatot, mely javítja az értékelési eljárást („frontloading”), azáltal, hogy az összes lényeges információt figyelembe veszi, mindazonáltal hangsúlyozza, hogy az eljárásnak magában kell foglalnia az egész országgal kapcsolatos több, különböző forrásból származó információk igénylését, a menedékjog iránti kérelmek elbírálójának magas színvonalú képzését, valamint a kérelmező teljes körű jogi képviselőt, a kérelmező számára érthető nyelven biztosított információkat és az országon belüli fellebbezéshez való jogot;

31. a menedékjoggal kapcsolatos döntések jövőbeli minőségének javítása érdekében javasolja rendszerek bevezetését a származási országukba visszatoloncolt személyek sorsának nyomon követésére, miután kérelmüket megalapozatlannak találták, annak megállapítására, hogy helyes döntések születtek-e;

32. hangsúlyozza az összehangolt megközelítések, általános cselekvési tervek és különleges megállapodások kialakításának szükségességét, amelyek hatékony válaszokat képesek megfogalmazni, és szavatolni a menekültek védelme érdekében és/vagy tartós megoldásokat jelentenek a származási országokban, az igazgatási intézkedések kezelésének legjobb gyakorlatait figyelembe vevő stratégiákkal szolgálnak, illetve lehetővé teszik a származási és kiindulási országokra vonatkozó információk cseréjét;

33. támogatja a nemzetközi védelemmel kapcsolatos egységes eljárásra vonatkozó javaslatot, mert meggyőződése szerint egy egyedüli illetékes hatóság által irányított egységes eljárás nemcsak anyagi erőforrások megtakarítását, hanem nagyobb gyorsaságot, hatékonyságot és garanciát eredményez a védelmet kérvényező számára, hiszen ez az egységes szerv értékelné, hogy a kérvényezőnek szüksége van-e nemzetközi védelemre, amely lehet a menekültstátusz megadása vagy másfajta helyettesítő védelem megadása vagy adott esetben megtagadása;

34. kéri továbbá, hogy az EU gyorsított, 6 hónapnál nem hosszabb eljárást alkalmazzon a menedékjog odaítélésére vonatkozóan, amely lehetővé tenné az alaptalan kérelmek feldolgozását és így racionalizálná a formásokat azok számára, akik valóban megfelelnek a menedékjog biztosítására vonatkozó feltételeknek;

35. kéri, hogy amennyiben a szükséges feltételek hiányában a nemzetközi védelem bármely formája elutasításra kerül, a negatív döntést megfelelően indokolják és azt írásban közölik hiteles dokumentum formájában a kérelmező számára érthető nyelven;

36. sürgeti, **a Bizottságot és a Tanácsot, hogy radikálisan változtassák meg a kitoloncolási és visszafogadási politikát, amely ahhoz fog vezetni, hogy a bevándorlókat európai charterjáratokkal visszaküldik származási országukba;**

37. meggyőződése, hogy egy egységes eljárás nem ássa alá a menekültek 1951-es genfi egyezményben meghatározott státuszát, ha a kérvény vizsgálatát ugyan egyetlen hatóság végzi, de előre meghatározott eljárás szerint: a kérvényt először a genfi egyezményben meghatározott, védelmet megkövetelő szempontok szerint kell megvizsgálni és amennyiben ezek nem alkalmazhatók, akkor ezután állapítják meg, hogy alkalmazhatók-e a helyettesítő védelem megadását indokoló szempontok;

38. komoly aggodalmát fejezi ki a jövőben óhatatlanul bekövetkező helyzet miatt, amikor a tagállamoknak egyrészt a harmadik országok állampolgárainak illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státusok tartalmára

2004. december 15., szerda

vonatkozó minimumszabályokról szóló 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvet⁽¹⁾ kell majd alkalmazniuk, amelynek hatálya a nemzetközi védelem két esetére vonatkozik (menekültek és helyettesítő védelem), míg másrészt a tagállamok menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó eljárásával kapcsolatos minimumkövetelményekről szóló jövőbeli irányelv hatálya az 1951-es genfi egyezmény és annak 1967-es jegyzőkönyvében felsorolt okokon alapuló nemzetközi védelemre vonatkozó kérvények megvizsgálására korlátozódik, mivel az a helyettesítő védelemre vonatkozó kérvényekre nem terjed ki;

39. sürgeti az Európai Uniót, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket, hogy a tagállamok menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó eljárásával kapcsolatos minimumkövetelményekről szóló irányelv hatályát terjesszék ki a helyettesítő védelem eseteire is azért, hogy a nemzetközi védelem iránti kérvény vizsgálata során mindenki számára ugyanazok az eljárási garanciák álljanak rendelkezésre minden tagállamban, és hogy mindenkinek ugyanolyan lehetősége nyíljon, hogy megvédje magát és élhessen a jogtalannak tekintett döntés elleni fellebbezési jogaival, valamint hogy ezen fellebbezéseknek a döntésre nézve felfüggesztő hatályuk legyen;

40. meggyőződése, hogy ha a tagállamok menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó eljárásaival kapcsolatos minimumkövetelményekről szóló irányelv hatályát nem terjesztik ki a helyettesítő védelemmel kapcsolatos kérvények eseteire, akkor a védelem területén indokolatlan joghézag keletkezik, melynek következményeit ráadásul súlyosbíthatná az a körülmény, hogy amikor a tagállamok megadják a nemzetközi védelmet, akkor ezt inkább a helyettesítő védelmi indokok alapján, mintsem a menekültek jogállásáról szóló genfi egyezmény alkalmazását szükségessé tevő indokok alapján teszik;

41. igényli, hogy a Tanács mielőbb jelezze, hogy mikor konzultál ismét a Parlamenttel a tagállamok menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó eljárásaival kapcsolatos minimumkövetelményekről szóló irányelvről és a biztonságos származási országok bármely minimális közös jegyzékéről;

42. továbbra is úgy véli, hogy az előkészítő szakaszt követően az Európai Uniónak minél előbb hozzá kell látnia azon jogalkotási intézkedések elfogadásához, amelyek az Amszterdami Szerződés és az Európai Tanács tamperei ülésén kijelölt jogszabálysomag elfogadásához szükségesek egy közös európai menekültügyi rendszer első szakaszának létrehozása céljából azért, hogy a nemzetközi védelem egységes eljárásának igazságos és hatékony alkalmazása minden tagállamban megvalósuljon;

43. a jogi, gyakorlati és politikai nehézségekre tekintettel nem tartja indokoltnak, hogy a menedékjogkérelmek elbírálásának hatáskörét a tagállamokról egy központi uniós hatóságra vagy az uniós menekültügyi feldolgozó központokra ruházzák;

44. úgy véli, hogy az integráció minden hatékonyan működő menekültügyi rendszer és az egész EU-ra kiterjedő letelepedési rendszer alapvető részét képezi, és hogy az integráció olyan kétoldalú folyamat, amely mind a menedékjog-kérelmezőt és/vagy menekültet, mind pedig a befogadó társadalmat érinti;

45. úgy véli, hogy a hatékony európai menekültügyi politikát a migrációs jelenségek közös elemzésére kell alapozni, és hogy a számottevő migrációs folyamatokra vonatkozó, naprakész információk és adatok gyűjtése, cseréje és felhasználása nagy jelentőséggel bír;

46. elégedettségének ad hangot az Európai Menekültalap 2005 és 2010 közötti időszakra történő létrehozásával kapcsolatban, és hangsúlyozza, hogy sürgős szükség van arra, hogy a tagállamok a közös menekültügyi eljárás létrehozásáig megtartsák megfelelő menekültügyi rendszerüket és fogadó létesítményeiket;

47. úgy véli, hogy az EU-nak lehetőségeihez képest mindent meg kell tennie azon körülmények megteremtése érdekében, amelyek a menedékjog-kérelmezők és menekültek számára biztosítják a biztonságos és tartós, önkéntes, valamint méltósággal való visszatérést;

48. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácshoz és a Bizottsághoz.

⁽¹⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.